

[Handelsministeren.]

have været levnet mere Tid til Behandling af Sagen, hvis jeg var gaaet ind paa at forlænge Moratoriet. Jeg har maattet modsætte mig en Forlængelse af Moratorietiden, fordi en Forlængelse vilde skade Selskabet. Selve Moratorietiden har jo for Burmeister & Wain været en Tid, i hvilken man ikke rigtig har kunnet virke; man har ikke kunnet modtage nye Ordre ud over de ganske almindelige Ordre, der indløber i et saadan Selskab fra Dag til Dag, fra Uge til Uge; man har ikke kunnet gaa ind i større Engagementer, før man havde en sikrere Viden om, hvorvidt Selskabet kunde komme til at virke frem i Tiden eller ikke. Alle har været enige om, at en Forlængelse af Moratorietiden vilde være til stor Skade for Firmaets Fremtid, og derfor har jeg maattet anbefale Rigsdagen at vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, og ikke at vedtage en Forlængelse af Moratoriet og skyde den endelige Afgørelse af Selskabets Forhold ud i en i hvert Fald delvis uvis Fremtid.

Den ærede konservative Ordfører gjorde nogle Bemærkninger om de høje Arbejds-lønninger hos Burmeister & Wain. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa dette Forhold. Det Materiale, der foreligger til Bedømmelse af Forholdet mellem Arbejds-lønningerne hos Burmeister & Wain og Arbejds-lønningerne andetsteds, er ikke tilgængeligt paa en saadan Maade, at man kan danne sig et korrekt Billede af, hvorledes dette Forhold har været. Det er sagt mig — og jeg er tilbøjelig til at tro, at det er sagt med fuld Ret —, at Lønningerne hos Burmeister & Wain har været mindre, end Lønningerne i Almindelighed er i Jernindustrien her i Hovedstaden. Men under alle Omstændigheder kan man ikke bedømme Lønningerne til Arbejderne i et Firma alene ud fra den Betragtning, at naar Timelønnen er saa og saa høj i Forhold til Timelønnen i en anden Virksomhed, er Lønningerne reelt saa meget højere. Det afgørende er ikke, hvor meget man betaler pr. Time, det afgørende er: hvad faar man udrettet for det, man giver de paagældende Arbejdere for den Time, de virker i. Som sagt, det gaar ikke an at løsrive enkelte Tal fra en Beretning og paa Grundlag heraf give Udtryk for, at man har et fuldstændigt og tilforladeligt Skøn over, hvorledes Arbejds-lønningerne i den paagældende Virksomhed er.

Den ærede konservative Ordfører gjorde ogsaa en Bemærkning om den Driftskalkule, som det nedsatte Udvalg har udarbejdet,

og sagde, at denne Driftskalkule var meget nøgternt udregnet, den gav ikke nogen Mulighed for, hvis Forholdene ikke ændrede sig, at der kunde blive noget stort Udbytte af Selskabets Virksomhed i de nærmest kommende Aar. Ja, dette er rigtigt, men det er jo kun en Kalkule, og nu ved vi alle, at Kalkuler kan man faa omtrent lige saa mange af, som man vil, og at de i de fleste Tilfælde beror ikke blot paa et objektivt, men ogsaa paa et subjektivt Skøn. Det er vel nok umuligt i Øjeblikket at sige noget bestemt om Burmeister & Wain's Fremtid. Vi kan, synes jeg, kun udtale Haabet om, at der maa komme lysere Tider for Firmaet, at det maa faa gode Bestillinger, saa at dets Indtjeningsevne bliver saaledes, at Selskabet ad Aare kan komme paa Fode. Den Ordning, der her foreslaas, foregriber i hvert Fald intet desangaaende. Det gamle Burmeister & Wain forbliver intakt, og det gamle Firma bliver i Stand til — forudsat da, at Ledelsen forstaaer sig paa Tingene, at alt kommer til at gaa efter Forudsætningerne — at producere faktisk i samme Omfang som hidtil. At Strandgadeværftet foreslaas udrangeret, foreslaas overført til Afdeling II, til Afviklingsafdelingen, betyder jo ikke, at Strandgadeværftet for al Fremtid skal nedlægges — paa ingen Maade. Det er muligt, at Forholdene kan forme sig saaledes, at dette Værft, der først i de allerseneste Aar er blevet en Del af Burmeister & Wain, kan komme til at virke igen, enten helt selvstændigt eller i Kontakt med Burmeister & Wain — derom skal jeg ikke udtale mig. Man maa forvente, at den Komité, der faar med Afviklingen, med Afdeling II at gøre, vil gøre sit bedste for at finde den rimeligst mulige Anvendelse ogsaa af dette Aktiv.

Hermed skal jeg paa ny anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Stensballe: Den højtærede Minister udtalte, at det ikke var tilsigtet fra hans og neppe heller fra Folketingets Side at give Landstinget saa ringe Tid til Behandling af Lovforslaget: Vi har alle været i en Tvangssituation. Ja, naar det ikke har været tilsigtet, maa det jo være uheldige Tilfældigheder i det høje Folketing, der har bevirket, at Lovforslaget ikke er kommet herover før i Dag. Det maa jo dog være saadan, at naar man ved, at et Lovforslag skal være gennemført til en bestemt Tid, maa Arbejdet kunne fordeles paa en noget mere passende Maade end 8 Døgn mod nogle faa Timer. Men naar jeg